

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

4 ♦ ŘÍJEN ♦ 2022

OBEC CHUCHELNA

Točna autobusů a parkoviště pro osobní auta za náhradním hřištěm.

CHUCHELNÁNSKÝ

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

do vašich rukou se dostává poslední zpravodaj letošního roku. Koncem září jste v komunálních volbách rozhodli o složení obecního zastupitelstva na období 2022–2026. Dnes, kdy píší tato úvodní slova, je už známé složení nového obecního zastupitelstva. Ustavující zasedání je naplánováno na 19. 10. 2022, kdy se rozhodne o rozdělení jednotlivých funkcí v novém období. V letošních komunálních volbách kandidovaly čtyři subjekty sdružení nezávislých kandidátů. Výsledky ukázaly, že v uplynulém období 2018–2022 jste byli s prací vámi zvolených zastupitelů spokojeni. Zastupitelstvo se totiž oproti minulému období obměnilo pouze na čtyřech postech, z toho jeden zastupitel získal mandát poprvé, zbývající tři zastupitelé již v minulých obdobích působili. Z výsledků je vidět, že občané, kteří přišli k volebním urnám, vnímají práci zastupitelů pozitivně. Uvědomují si, že především při zásadních rozhodnutích musí být zastupitelstvo jednotné, dokázat najít správnou řeč napříč seskupeními a získat tak při hlasování většinu. Věřím, že i nadále budeme tímto způsobem pokračovat ku prospěchu ne jednotlivců, ale celé obce. I já osobně děkuji všem občanům za již šestou nejvyšší podporu v komunálních volbách. Těší mě to, ale i zavazuje.

Rada obce Chuchelná dokončila svou práci posledním svým zasedáním 19. 9. 2022. Za poslední tři měsíce korigovala začátek prací na rekonstrukci zdravotního střediska a výstavby nového rybníka na Restě. Tímto bych chtěl poděkovat místostarostovi Ing. Milanu Nedvědovi a členům Rady obce Ing. Ivo Žídkovi, Zdeňku Vojkůvkovi a Mgr. Miroslavu Josefusovi za odvedenou čtyřletou práci a za nestranné rozhodování při řešení obecních problémů.

Jak jste již byli informováni v dubnovém Zpravodaji 2022, probíhá proces schvalování pro stavební povolení odkanalizování I. části obce – osady Resta. Dne 17. 8. 2022 proběhlo na OÚ v Chuchelné veřejné projednávání na toto téma za účasti projektanta Ing. Michala Řezníčka a obyvatel Resty, kteří byli seznámeni s návrhem odkanalizování. Všichni zúčastnění projevíli souhlas

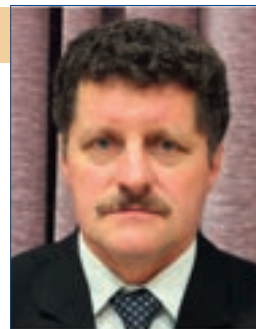

li pro výměnu čtyř dřevěných střešních oken za plastová, výměnu otopných těles a předláždění celé koupelny. Nově upravený byt byl předán novému nájemci k užívání od 1. 10. 2022. Bohužel je nutné do obecního majetku neustále investovat.

V průběhu září 2022 Rada obce schválila vysoutěžit veřejnou zakázku „Pořízení vnitřního vybavení do prostor Kulturního domu Chuchelná pro kulturní a spolkovou činnost“. Nejnižší cenovou nabídku na pořízení židlí a stolů podala firma FORM, spol. s r.o. Kozmice ve výši 903.326 Kč vč. DPH. S dodavatelem již byla podepsána smlouva s termínem dodání do konce roku 2022.

Obecní zastupitelstvo se sešlo naposledy dne 14. 9. 2022, aby vyhodnotilo svou čtyřletou práci. Schválilo Strategický plán obce Chuchelná na léta 2023–2032. I zde bych rád poděkoval všem zastupitelům za jejich čtyřletou činnost. Myslím si, že práce celého bývalého zastupitelstva je při procházce obcí vidět, není se za co stydět.

V životě nejsou jenom radostné chvíle. Člověk se musí připravit na smutek, který na nás

s realizací akce v letech 2024–2026.

V poslední době dochází i v Chuchelné k incidentům, které musí řešit Policie ČR. Jedná se o ničení majetku, krádeže v objektech a krádeže jízdních kol. Opět apeluji na občany, aby byli všímaví a jakékoliv náznaky a pohyby cizích osob hlásili na oddělení Policie ČR, oddělení Kravaře (tel. 553 671 233) nebo na tel. číslo starosty 724 180 678.

Je jednodušší něco postavit či zřídit, horší je se o vybudovaný majetek starat a udržovat jej. Obecní zaměstnanci postupně opravili koryto potoka na ulici Říční, budou dále pokračovat při těchto opravách na ulici Družstevní. V květnu letošního roku došlo k uvolnění obecního bytu na ulici Mírová. Kvůli opotřebovanosti bytu jsme se rozhod-

CHUCHELNÝ

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

KOMUNÁLNÍ VOLBY V OBCI CHUCHELNÁ 1990–2022

Výsledky komunálních voleb 1990–2022									
	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014	2018	2022
Volební účast	86,45%	79%	64,33%	60,65%	49,56%	48,16%	55,30%	49,81%	47,71 %
počet kandidátních listin	7	3	5	3	3	3	4	3	4
počet kandidátů	35	16	51	36	36	31	60	45	60
Počet členů ZO	15	11	15	15	15	15	15	15	15

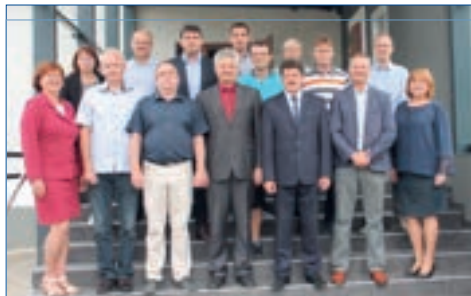
◀ ZO Chuchelná 1990–1994

ZO Chuchelná 1994–1998 ▶

◀ ZO Chuchelná 2002–2006

ZO Chuchelná 2006–2010 ▶

◀ ZO Chuchelná 2014–2018

ZO Chuchelná 2018–2022 ▶

Složení zastupitelstva Obce Chuchelná 1990–2022								
	1990–1994	1994–1998	1998–2002	2002–2006	2006–2010	2010–2014	2014–2018	2018–2022
starosta	Roland Sturm	Roland Sturm	Roland Sturm	Ing. Josef Kubný	Ing. Josef Kubný	Ing. Josef Kubný	Ing. Rudolf Sněhota	Ing. Rudolf Sněhota
místo-starosta	Ing. Karel Řádek	Petr Meinhard	Jáchym Meinhard	Josef Opoloný	Ing. Rudolf Sněhota	Ing. Rudolf Sněhota	Ing. Milan Nedvěd	Ing. Milan Nedvěd
radní	Petr Fichna		Stanislav Drastík	Josef Oleják (od 2005)	Josef Oleják	Dalibor Ficner	Mgr. Jiří Joško	Mgr. Miroslav Josefus
	Alena Kamrádová		Ing. Milan Nedvěd	Richard Rataj (do 2004)	Josef Opoloný	Mgr. Jiří Joško	Zdeněk Vojkůvka	Zdeněk Vojkůvka
	Helmut Koller (od 1991)		Leoš Lejnar (od 1999)	Ing. Rudolf Sněhota	Ing. Ivo Židek	Leopold Sněhota	Ing. Ivo Židek	Ing. Ivo Židek
	Richard Rataj (do 1991)		Ing. Jaroslav Vích (do 1999)	Ing. Ivo Židek				
členové ZO	Mgr. Pavel Barabáš	Stanislav Drastík	Petr Fichna	Dalibor Ficner	Petr Fichna	Petr Depta	Stanislav Drastík	PharmDr. Daniel Bartošik
	Valter Hartoš (od 1991)	Tomáš Imrich (od 1995)	Jiří Hladík	Petr Fichna	Dalibor Ficner	Bc. Jakub Fichna	Mgr. Miroslav Josefus	Miroslav Bedrunka
	Jiří Hladík	Alena Kamrádová (do 1995)	Rudolf Honěk	Richard Herudek	Mgr. Marie Hájčiková	Bc. Josef Kamrád	Ing. Josef Jurásek	Stanislav Drastík
	Jan Josefus	Marie Kamrádová	Jan Josefus	Mgr. Jiří Joško	Richard Herudek	Ing. Jaroslav Kolarčík	Ing. Jaroslav Kolarčík	Ing. Josef Jurásek
	Marie Kamrádová	Ludvík Langer	Erich Meinhard	Jáchym Meinhard	Jan Josefus	Bc. Ondřej Lejnar	Petra Mrovec Langrová	Miroslav Krakovka
	Josef Komárek	Erich Meinhard	Adolf Oleják	Petr Meinhard	Mgr. Joško Jiří	Aleš Oleják	Bc. Ondřej Lejnar	Petra Mrovec Langrová
	Petr Meinhard	Jaromír Merička	Josef Oleják	Ing. Michael Nábělek (od 2005)	Alena Kamrádová	Mgr. Monika Štefková	MUDr. Ilona Nedvědová	Bc. Ondřej Lejnar
	Josef Oleják	Ing. Milan Nedvěd	Rataj Richard	Ing. Manfréd Nevřela	Ing. Marek Vilím	Aleš Oleják	MUDr. Ilona Nedvědová	Patrik Novák
	Helmut Postulka	Helmut Postulka	Milan Sněhota	Adolf Oleják	Petr Vinklársek	Zdeněk Vojkůvka	Mgr. Monika Štefková	Patrik Novák
	Ing. Lýdie Zajíčková	Arnold Vitásek	Zdeněk Vojkůvka	Marcel Zajíček	Marcel Zajíček	Bc. Marcel Zajíček	Ing. Liána Vinklárková	Aleš Oleják

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKACZAMY GRANICE
2014–2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

Reaktywacja współpracy na pograniczu/Reaktivace spolupráce v pohraničí

Tento projekt řeší problém přerušené přeshraniční spolupráce mezi Polskem a Českou republikou vlivem vypuknutí pandemie COVID-19, která uzavřela hranice a omezila polsko-české kontakty. Již v loňském roce, dne 5. 9. 2021 proběhla první aktivita tohoto projektu v Krzanowicích, a to pouliční běh s názvem Colour run (Chuchelenský zpravodaj 4/2021). V letošním roce pokračovaly další tři aktivity:

- dne 29. 6. 2022 soutěž v deskových a zapomenutých stolních hrách, které proběhlo v sále Kulturního domu v Chuchelné
- dne 23. 7. 2022 setkání na kolečkových bruslích a koloběžkách, které se uskutečnilo v parku Lichnovských pod místním kostelem v Chuchelné. Součástí bylo i společné opékání párků
- dne 3. 9. 2022 na sportovním hřišti v Borutině

Cílem projektu bylo:

- široce chápané oživení přeshraniční spolupráce prostřednictvím reintegrace místních komunit, žijících v příhraničních oblastech, které byly kvůli pandemii COVID-19 izolovány
- integrování komunit prostřednictvím různých typů zapomenutých stolních her a aktivit, u kterých je vyžadován přímý kontakt s jinou osobou s představením aktivit v nové podobě
- inovování různých forem z pohledu mladé generace

- integrace komunit prostřednictvím široce chápané fyzické a intelektuální činnosti, která byla vždy dobrým konektorem z hlediska generačního či přeshraničního
- částečné využití stávající turistické infrastruktury, včetně cyklistických tras vhodných také pro inline brusle a koloběžky
- zvyšování intenzity spolupráce mezi institucemi a komunitami

Gmina Krzanowice a Obec Chuchelná děkují všem obyvatelům, kteří se tohoto projektu zúčastnili a svou účastí ho podpořili.

Anna Musioł – MOK Krzanowice,
Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Zvyšování cen energií od loňského podzimu způsobilo finanční potíže u 53 % českých domácností, problémy se netýkají jen domácností pod hranicí chudoby, ale zasahují již i střední třídu. K tomu rostou také ceny dalších surovin. Energetická krize a růst inflace se staly celosvětovými tématy, které musí nutně řešit hlavně naše vláda, která teprve v polovině září 2022 předložila návrh na zastropování cen energií. Jak to vše dopadne, rozhodne

2. Větrání

S vytápěním úzce souvisí správné větrání. Při větrání otevřete okno dokořán a nechte vzduch v místnosti rychle vyměnit. Takto stačí větrat přibližně minutu, kdy se vzduch vymění za čerstvý, ale nevychladnou stěny. Dlouhodobě otevřená ventilace jen chladí okolí okna a způsobuje srážení vody na sklech oken a růst plísní. Mikroventilaci, kdy nejsou okna těsně zavřená, v zimě nepoužívejte vůbec.

3. Úspory elektřiny

S úsporami elektřiny vám nejvíce pomohou moderní spotřebiče, které spotřebují hodně elektřiny, jsou to např. lednička a pračka. Lednice třídy A+++ má téměř poloviční roční spotřebu elektřiny oproti starší lednici třídy A+. Proto modernizací velkých domácích spotřebičů můžete ušetřit i tisíce korun ročně. Další efektivní cestou je využívání LED světel, jejichž náklady na provoz jsou desetinové oproti běžným žá-

příští rok 2023, který nebude v těchto věcech jednoduchý. Téměř v každé domácnosti je možné najít prostor pro úsporu energií, a tedy i peněz. Právě náklady na energie se totiž nezanedbatelnou měrou podílejí na rodinném rozpočtu každého z nás.

rovkám a mají několikanásobně delší životnost.

Ing. Rudolf Sněhota - starosta

1. Náklady na vytápění

Nejefektivnější cestou k úsporám energií na vytápění je důsledná a správná regulace topení. Důležité je nepřetápět, ale zároveň interiér příliš nepodchlazovat. Každý stupeň navíc znamená vyšší náklady na vytápění, o 1 °C vyšší teplota v interiéru znamená o 6 % vyšší spotřebu energie na vytápění. Záleží samozřejmě na spotřebě energií v konkrétní domácnosti. Malá domácnost může drobnými změnami za rok ušetřit maximálně pár tisícovek. Obyvatelé starších rodinných domů, kteří topí a ohřívají vodu elektřinou, však mohou úpravou svých zvyků a investicí do úsporných spotřebičů uspořit až desítky tisíc korun.

Pokud máte v bytě nainstalovány termostatické hlavice, ty nastavte na požadovanou teplotu a jen lehce korigujte pro stejnoměrné vytápění. V žádném případě nepoužívejte termostatické hlavice v režimu vypnuto/zapnuto, rozkolísáte teplotu v místnosti a topení je neefektivní. Radiátory by také nemělo nic zakrývat, aby kolem nich mohl volně proudit vzduch.

Pokud chcete a můžete, zvažte také investice do dalšího zdroje tepla. Vhodným doplňkovým zdrojem tepla mohou být krbová kamna na dřevo, kdy jimi můžete topit celou topnou sezonu a plynem nebo elektřinou si jen přitápět.

SMOKEMANOVÝ
DESÁTERO SPRÁVNÉHO TOPIČE

- 1 Top tak, jak chceš, aby topil tvůj soused.
- 2 Suš dřevo minimálně jeden až dva roky.
- 3 Nespáluj odpadky!
- 4 Nastav regulační klapky tak, aby vzduch mohl k palivu, oheň nedus.
- 5 U starých kotlů přikládej méně a častěji, u automatů a zplyňovacích kotlů vždy do plna.
- 6 Pravidelně čistí kotel, kouřovod a komín.
- 7 Používej moderní kotel či kamna.
- 8 Udržuj teplotu spalin za kotlem mezi 100 až 250 °C.
- 9 Nevyhazuj teplo oknem, nepřetápěj a top jen tam, kde potřebuješ.
- 10 Nebud' lhostejný k sobě ani ke svému okolí, zajímej se o to, co jde z tvého komína.

www.populair.sk
<https://vec.vsb.cz/cs/smokeman-zasahuje/>
 kontakt: smokeman@vsb.cz

Populair
 Ministerstvo životního prostředí
 VŠB – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
 ENERGETICKÉ CENTRUM

Projekt LIFE IP „Šetření energií v domácnostech (LIFE18 IP/CS/0000012) podpořilo Evropská unie v rámci programu LIFE. Projekt je také spolufinancován Ministerstvem životního prostředí ČR.

Nevyhazuj teplo oknem, nepřetápěj a top jen tam, kde potřebuješ

KULTURNÍ DĚNÍ V OBCI CHUCHELNÁ

Mnozí z nás cestují v době dovolených mimo obec, navíc letošní horké léto zvalo spíše k vodním radovánkám než na kulturní akce, proto tradičně kulturní akce v létě pořádány nebyly. Již nyní však plánujeme pořádání podzimních a zimních již zavedených akcí. Jako první to bude tradiční Vinobraní – tentokrát spojené s husími hody, které nám připraví pan Honza Šrámek a obohatí tím pohoštění k tanci. Vinobraní letos proběhne 11. 11. od 20,00 hod v KD, k tanci a poslechu zahraje skupina Unico a můžeme se těšit na jihomoravská vína i Svatomartinské mladé víno.

Na 2. adventní neděli máme naplánovaný tradiční Mikulášský jarmark v prostorách kolem kostela s prodejem výrobků dětí, vánočních ozdob a tradičních perníčků, s rozsvěcením vánočního stromu a Mikulášskou nadílkou pro děti. Na pořádání se spolupodílejí všechny spolky v obci, a tak se jistě můžeme těšit na různé dobroty k jídlu i pití a vystoupení školního sboru.

Na první neděli v novém roce dne 8. 1. 2023 máme naplánovaný opět Novoroční koncert, tentokrát v podání smyčcového Dittersova kvarteta z Opavy. Po koncertě se bude podávat tradiční novoroční punč.

Taneční plesovou sezonu letos obohatíme opět Obecním plesem a to v pátek 3. 2. 23 od 20,00 hod v KD. Můžete se těšit na bohatou tombolu a výbornou již osvědčenou hudbu k tanci i poslechu – skupinu Unico.

Přejeme vám krásný barevný podzim.

MUDr. Ilona Nedvěďová – předsedkyně kulturní komise

KARASOBRANÍ

V sobotu 17. 9. 2022 uspořádal rybářský spolek při TJ Spartak Chuchelná, ve spolupráci s Mysliveckým sdružením Chuchelná, probírku ryb v místním rybníku u myslivecké chaty na Restě. Jednalo se o odlov karasů stříbrných a bílých ryb (cejn, očko, perlín), které byly následně přemístěny do rybníka u rybářské chaty. Akce se zúčastnilo 59 členů spolku, hostů i dětí. I když předpověď počasí byla velmi špatná, déšť se výlovu nakonec vyhnul. Rybáři děkují všem zúčastněným za aktivní účast a myslivcům za připravené občerstvení. Všichni se těší na další podobné akce.

Petr Radzik – předseda rybářského spolku

BLAHOPŘÁNÍ

Jubilanti obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea

ČERVENEC

Růžena Poštulková	81 let
Vilibald Kostřeba	83 let
Režnarová Magdalena	86 let
Alžběta Langrová	92 let
Zdenka Mrnková	94 let

SRPEN

Roland Sturm	80 let
Jamila Pekárková	80 let

ZÁŘÍ

Jaromír Lokaj	70 let
Božena Barabášová	70 let
Helmut Koller	70 let
Regina Olejáková	75 let
Irena Náhlíková	81 let
Herbert Náhlík	81 let
Nevřelová Ruth	81 let
Marie Halfarová	84 let
Marta Vichtorová	86 let

OBEC CHUCHELNÁ TOUTO CESTOU DĚKUJE:

- TJ Spartak Chuchelná, z.s. za organizaci sportovní slavnosti ve dnech 15. 7.–17. 7. 2022
- Klubu vojenské historie K.M.B. za promítání letního kina 6. 8. 2022
- Klubu vojenské historie K.M.B. za uspořádání 2. ročníku „Oktoberfestu“ – pivních slavností dne 3. 9. 2022
- TJ Spartak Chuchelná, z.s., SV ELEKTRO s.r.o. a obci Chuchelná za organizaci 14. ročníku pochodu a běhu Chuchelnou dne 10. 9. 2022

POZVÁNKY

Obec Chuchelná a Kulturní
komise si Vás dovoluji
pozvat na tradiční

VINOBRANÍ s husími hody

v KD Chuchelná

dne 11. 11. 2022 od 20:00 hodin

Vstupné: 120,- Kč, v předprodeji 100,- Kč.

K tanci a poslechu hraje „Unico“.

Připravili jsme pro vás:

- několik druhů bílých, růžových a červených vín
- drobné pohoštění k vínu

Předprodej vstupenek v nákupním středisku

a v lékárně Chuchelná do 8. 11. 2019

Obec Chuchelná a Kulturní komise pořádají Mikulášský jarmark

S rozsvícením vánočního stromu

s mikulášskou nadílkou

V neděli 4. 12. 2022 od 15:00

před kostelem Povýšení svatého Kříže

Připraveno je pro vás:

- bohaté občerstvení
- perníčky
- výrobky dětí ZŠ
- Vystoupení dětí od 16:00
- Mikulášská nadílka v 16:45

Srdečně všechny zveme

Kulturní komise a Obec Chuchelná
si Vás dovoluji pozvat na

Novoroční koncert

Dittersova smyčcového kvarteta,

který se uskuteční v neděli 8. 1. 2023, od 15,00 hod.
v kostele Povýšení sv. Kříže v Chuchelné.

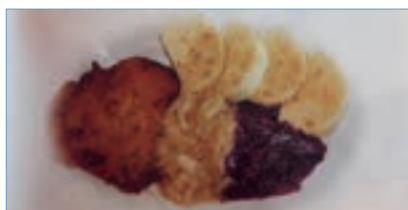
Vstupné dobrovolné.

Po koncertě se bude podávat obecní novoroční punč.

Srdečně zvou pořadatelé.

REGIONÁLNÍ STRAVOVÁNÍ NA HLUČÍNSKU

Každá země, každý kraj a každá oblast má své zvyklosti, tradice a také kuchyni. Také Hlučínsko je oblastí, kde doznívají znaky lidové kultury, specifický dialekt i stravovací návyky. Nejen specifická řeč, ale také krajová jídla vycházela především z toho, že se jednalo o chudý kraj, zaměřený především na zemědělství. Dříve se každá domácnost snažila být soběstačná v zajištění produktů k přípravě pokrmů. To zajišťovalo alespoň

malé hospodářství. Základem byl chov slepic, hus, kachen, králíků, ale také koz a vepřů. Krávy a koně vlastnili sedláci. Nejčastěji používanými potravinami pro přípravu jídel bylo zelí, brambory, luštěniny, mléko, kyska a podmásli. Maso se v jídelníčku

objevovalo jen jednou za týden v neděli, jako omastek se používalo sádlo. Výzkumy pracovníků Slezské univerzity v Opavě potvrdily, že se tradiční pokrmy z jídelníčku zcela nevytratily

a zná je i mladší generace. Všichni dotázaní bez ohledu na věk a pohlaví znali známé, pro region typické koláče plněné tvarohem, povídky nebo mákem s bohatou posypkou (drobenkou). Z moučníků se připravoval Apfelstrudel, zista (bábovka z třeného těsta), kreple (koblížky) a buchtičky z kynutého těsta zvané pučky, které se spařovaly horkým mlékem, sypaly se cukrem a polily rozpuštěným máslem. Z hlavních jídel jsou známy zvláštní kombinace např. vepřový řízek (šnycla) v trojbalu, podávaný s dušeným (damfovaným) zelím a knedlíkem, nebo maštěnými bramborami (šťouchačky). Na slavnostních hostinách nesměla chybět dodnes stále žádaná, slaninou špikovaná hovězí svíčková na smetaně s knedlíkem a kroužkem zelí. Pro mnohé je tato kombinace nezvyklá, jiní říkají, že je to nešpičkovější jídlo na oslavách a „bez kroužku zelí není svíčková.“ O těch, kterým tato kombinace nechutná, ostatní říkají „že jsou divní.“ Často se také podávalo uzené maso s knedlíkem a švestkovou omáčkou, ale tato kombinace nebyla častá. Více se uzené podávalo s bramborem a zelím. V jídelníčku obyvatel Hlučínska byla také brotzuha (chlebová polévka) a různé druhy omáček např. okurková, křenová, cibulová, zemřetová (hořčicová). Častým, hlavně postním jídlem byly brambory s kyselým herynkem (bratharynek), dnes nahrazovaný zavináčem, nebo pečenáčem, přelité lákem. K Vánocům se připravovala „viliová mačka“, bez které si mnozí nedovedou Štědrý den ani představit. Podá-

vá se po celé svátky jako pochutina – pokud zůstane. Jedná se o hustou hnědou omáčku, která se připravuje z kořenové zeleniny, sušených švestek, jablek, povídel, ořechů, zahuštěná perníkem. Dnes ji hospodyňky vylepšují rozinkami, fíky a rumem. Jak se říká: „každý kraj, jiný mrav.“

Jistě i vy obyvatelé obce máte doma svá oblíbená jídla, která už možná spojujete jen se vzpomínkou na dětství. Do dnešního stravování už zasahují jídla typická pro americké, anglické, řecké i indické stravování. Bylo by možná dobré vrátit se k našim evropským potravinám. Jsou pro nás přirozenější.

Částečně převzato z článku Vlastivědného časopisu Muzea Hlučínska „Hlučínsko“.

Regina Olejáková – kronikářka obce

SPORTOVNÍ SLAVNOST CHUCHELNÁ 2022

Krásné, slunečné a teplé počasí letního dne přilákalo všechny příznivce dobré metal-rockové muziky k účasti na tradiční červencovou slavnost v Chuchelné. Ze strany pořadatelů TJ Spartak Chuchelná bylo vše perfektně připravené. Příprava areálu, zajištění vstupenek, programu, občerstvení a lákavé myslivecké menu.

Jako první vystoupila kapela HELPNES z Opavska, která na podiu opět představila chutnou porci nápaditého melodického thrash metalu. HELPNES jsou jistotou, která nezklame a přitáhla před hudební stage první příznivce metalové muziky.

Program pokračoval vystoupením kapely IRON MAIDEN REVIVAL Otrokovice, která je považována za nejlepší revival této anglické metalové kapely v ČR. V jejich nejnovější sestavě z letošního roku jsme mohli

vyslechnout neznámější hudební pecky této legendy. Jejich hodinové vystoupení bylo oceněno bouřlivým potleskem fanoušků metalu.

Nepřekonatelné bylo ovšem vystoupení hlavního hosta slavnosti, a to české metalové kapely z Prahy DYMISTRY, jejíž image je založená na predátorských maskách a stylu psy-core. Skupina zahájila svou show písní REVOLTER ze svého stejnojmenného alba a postupně představila skladby se svého nového alba Pharmageddon doplněné ohnivými a světelnými efekty. Frontman kapely Jan „Protheus“ Macků svou komunikací ze stage si ihned získal publikum a myslím, že se mnoho z nás zařadilo do „rodiny“, jak DY-

MYTRY právem nazývají své fanoušky. Hity jako S nadějí, Strážná věž, Dej bůh štěstí či Černá je metal si zazpívali všichni skalní příznivci. Nepřehlédnutelný byl a merch kapely, který zaujal na první pohled každého kolemjdoucího účastníka slavnosti a určitě mnoho z nás si nějaký upomínkový předmět, tričko či mikinu od DYMISTRY domů přinesli.

Po úspěšném koncertním vystoupení pokračovala slavnost již tradiční taneční afterpárty v režii DJ Martina Hradečného do brzkých ranních hodin.

Letošní slavnost byla účastníky hodnocena za nejvydařenější za poslední léta. Lidé byli mile překvapeni především koncertem skupiny DYMISTRY, která zanechala v každém nesmazatelnou stopu a věřím, že jsme se s touto kapelou neviděli v Chuchelné naposledy.

Na závěr patří poděkování všem organizátorům za perfektně odvedenou práci a zároveň vás TJ Spartak Chuchelná zve na Sportovní slavnost v příštím roce, kdy oslaví 100. výročí od svého založení.

Ing. Petr Depta – sekretář

Sobotní program sportovní slavnosti byl ve znamení fotbalu. Na již tradičním Memoriálu Lukáše Chrobáčka se tentokrát utkaly týmy Strahovic, Komárova, Bohuslavice, Deštné a domácí Chuchelné. Po odehrání všech zápasů se z celkového vítězství na již 9. ročníku turnaje nakonec radovali opět fotbalisté sousedních Strahovic. V rámci nedělního programu sportovní slavnosti byla

plánovaná již tradiční bitva mezi týmy Severu a Jihu. Tým Severu nastupoval po dvou předchozích výhrách v roli mírného favorita. Po závěrečném hvizdu se z vítězství nakonec opět radoval Sever. Předzápasový program vyplnili naši Tygři a Tygřici, kteří nám předvedli opět své schopnosti v rámci přípravy na další sezonu. Bylo velice fajn sledovat perfektně připravený program a spoustu

mladých talentů na hřišti. Mimo sportovní stránku bylo také připraveno několik atrakcí pro děti a samozřejmě bohaté občerstvení pro všechny. Vývrcholením třídního programu bylo vylosování tomboly. Všem, kteří se přišli podívat, děkujeme za účast a věříme, že se i tentokrát dobře pobavili.

*Ing. Marek Vilím
– předseda FO TJ Spartak*

14. ROČNÍK POCHODU A BĚHU CHUCHELNOU

V sobotu 10. 9. 2022 proběhl na hřišti TJ Spartak Chuchelná již 14. ročník „Pochodu a běhu Chuchelnou“. Přestože předpověď počasí hrozila vytrvalým deštěm, ráno se vyčáslilo a závod proběhl za ideálních běžeckých podmínek. Na start se v hlavním závodě postavilo 37 běžců, v závodě na 3 km 4 běžci. Dětských závodů se zúčastnilo 16 dětí. Dobře byla obsazena kategorie dětí do 6 let, kde šest dětí bylo z Chuchelné. V kategorii od 6 do 15 let běželi pouze čtyři běžci, tři byli z Chuchelné. Na této kategorii se ještě pokusíme zapracovat a dostat mládež od počítačů na hřiště. Na pochod se vydalo celkem 6 turistů.

V závodě na 14 km se celkovým vítězem stal Jiří Pytlík časem 0:53:18 před

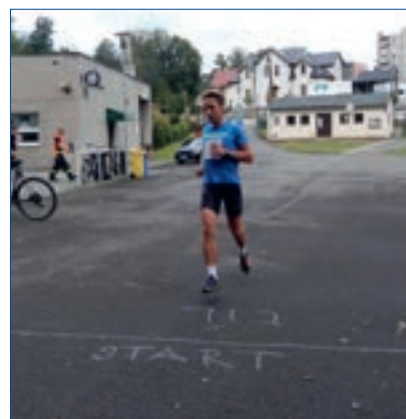
Pořadí	Jméno	Kat.	Klub	Čas
1	Pytlík Jiří	A		0:53:18
2	Antczak Robert	B	Raciborz	0:54:56
3	Kamrád René	B	Energy Team Bolatic	0:56:37
4	Kořený David	A		0:57:54
5	Hořínek Martin	B	SK oceláři Opava	0:58:15
6	Němec Jakub	A	Caramba Team	0:58:53
7	Herber David	A	Chuchelná	0:59:11
8	Chytrý Ondřej	B	Turdebir	0:59:15
9	Hanzlík Patrik	B	BK Ludgeřovice	0:59:33
10	Polásek Petr	B	TJ Sokol Bobrovniky	0:59:58
11	Vítek Tomáš	A	Head pro team	1:00:21
12	Mička Martin	B	Turdebir	1:00:26
13	Kolich Rostislav	C	BK Ložiska Karviná	1:01:04
14	Hellebrand Pavel	A	Dukla Kajlovec	1:02:13
15	Jeziorski Piotr	B		1:03:10
16	Schneider Vojtěch	A	Erholung team	1:04:03
17	Čížek Petr	A		1:04:58
18	Kašná Markéta	F	BK Ludgeřovice	1:05:06
19	Krzkál Jaromír	A	Krnov	1:07:58
20	Vybíralová Marie	F	AO Kobeřice	1:08:47
21	Pospíšilová Pavla	F		1:09:22
22	Lorková Aneta	F	FC-B7 Tým	1:09:52
23	Vrána Aleš	C	Opava	1:10:02
24	Tesař Ondřej	A	Mikolajice	1:11:23
25	Skrběl Martin	A	SK Tuleň team	1:12:10
26	Klemensová Gabriela	F		1:12:44
27	Krupa Gabriela	F		1:15:20
28	Chládek Josef	D	Sokol OB Žamberk	1:15:30
29	Štencel Jiří	C	Fulnek	1:16:47
30	Štošek René	C	Hlučín	1:17:15
31	Sobierajski Przemek	B		1:19:15
32	Kostrim David	C	Bike One	1:20:27
33	Bardaševský Lubomír	D	Ludgeřovice	1:23:00
34	Rinková Radka	F	Kravaře	1:23:55
35	Šimková Eliška	F		1:31:41
36	Jašek Roman	B	AO Kobeřice	1:33:55
37	Rinka Erich	D	Kravaře	1:37:45

druhým Robertem Antczakem a René Kamrádem z Bolatic. Tohoto závodu se zúčastnili dva běžci z Chuchelné a podali skvělý výkon. David Herber doběhl celkově sedmý za 0:59:11 a Vojtěch Schneider šestnáctý v čase 1:04:03. V závodě na 3 km jako první žena doběhla Eliška Suchánková z Chuchelné.

Letošní ročník bych ohodnotil jako úspěšný. Deset běžců doběhlo v hlavním závodě pod hodinu, což svědčí o kvalitě startovního pole. I přes výraznou propagaci běžeckého víkendu v Ostravě, který probíhal ve stejném termínu, si k nám našlo cestu 41 běžců.

Účastníci závodů vysoce hodnotili organizaci, pořadatelskou činnost a zázemí v areálu TJ Spartak Chuchelná. Značení trati bylo jako již tradičně jedno z nejlepších v Moravskoslezském kraji.

Chtěl bych vyzvednout a naše věrné sponzory, bez jejichž podpory by nebylo možné udržet kvalitu této

sportovní akce. Ohlasy po závodech nás nabudily na přípravu dalšího, již 15. ročníku.

Zdeněk Vojkůvka
– ředitel závodu

7 PRAVODAT

Kategorie A (muži 18–39 let)

Kategorie B (muži 40–49 let)

Kategorie C (muži 50–59 let)

Kategorie D (muži 60 let a více)

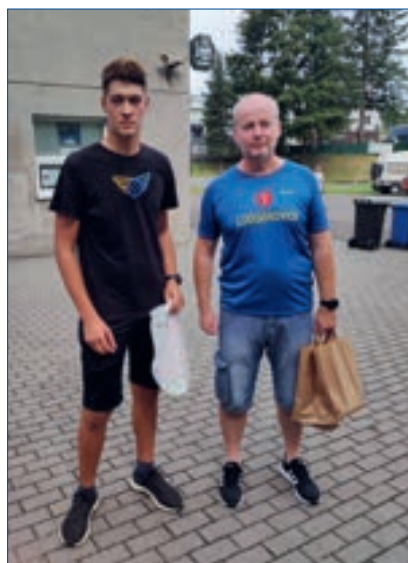
Kategorie E (ženy 18–34 let)

Kategorie F (ženy nad 35 let)

Kategorie 3 km (ženy)

Kategorie 3 km (muži)

David Herber

CHUCHELNÁ

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA – ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2022–2023

Letošní školní rok jsme po dvouleté odlce mohli zahájit tradičně venku slavnostním nástupem. Přivítali 13 prvňáků a s jejich třídní učitelkou Mgr. Evou Neubertovou.

V minulém školním roce probíhala celoroční soutěž fotografická soutěž „Chuchelná očima dětí“, která byla vy-

Foto 1 Začátek školního roku 2022/2023

hodnocena až o prázdninách. Vybrané fotografie se objeví v obecním kalendáři v roce 2023. Ocenění za účast v soutěži dostala Elen Bartošiková, Viktoria Theurerová a Veronika Halfarová.

A co nás letos čeká? Budeme vysílat zprávy ve školním rozhlasu, plnit body čtenářské výzvy, sbírat papír a další komodity. Také plánujeme zajímavé školní projekty, exkurze, budeme se připravovat na naukové a sportovní soutěže. Letos jsem se zapojili do projektu Národního pedagogického institutu Dějepis+, kde budeme pilotovat nové metody výuky dějepisu. Určitě se máme na co těšit!

Foto 2 Prvňáčci

Spodní řada zleva: Eszter Dombková, Kryštof Návrat, Adriana Rozkošná, Adam Stošek, Valerie Theuerová, Saskie Jízdová

Horní řada zleva: Lucas Drastík, Tomáš Molitor, Lukáš Gatnar, Viktorie Homolová, Štěpán Jiřík, Marie Kašná, Anastázie Klučarová

OTEVŘENÍ HUDEBNÍ ZKUŠEBNY V ZŠ CHUCHELNÁ

Hudební zkušebna ve škole

Jak jsme již psali v minulém zpravodaji, proběhla koncem června benefiční akce „Open Music Chuchelná“. Výtěžek této akce byl určen na vznik nové

hudební zkušebny pro děti ve škole. V průběhu prázdnin přicházely finanční příspěvky rodičů a přátel školy. Proto jsme se mohli o prázdninách pustit do samotné rekonstrukce místnosti, kde se zkušebna plánovala. Proběhly drobné stavební úpravy, výmalba prostor, obložení koberci a nákup hudebních nástrojů a vybavení. Jsme rádi, že se nám podařilo během prázdnin vše zrealizovat. 8. září 2022 jsme zkušebnu slavnostně rozbalili a pěvecký kroužek Zlatonky si mohl poprvé vyzkoušet, jak se jim v těchto prostorách bude zpívat a hrát. V průběhu následujících hodin zkušebnu navštěvovali rodiče a žáci, kteří byli na úpravy zkušebny zvědaví. „Vyřádili“ se zde také ukulelistky, které si nejen zahrály, ale také zazpívaly s novým hudebním aparátem. V 16.00 vyvrcholilo slavnostní otevření zkušebny „hudební ochutnávkou“ v podobě několika písniček zahranych celou kapelou muzikantů. Ještě jednou srdečně děkujeme všem dárcům z řad rodičů a příznivců ško-

ly, obci Chuchelná a Spolku rodičů při ZŠ, kteří nám svými finančními dary pomohli k realizaci projektu zkušebny a nákupu veškerého vybavení. Největší dík patří realizátorům celé akce Mgr. Jaromíru a Heleně Musilovým, kteří svůj nápad dovedli do zdárného konce.

Do zkušebny chodí žáci celé školy na hudební výchovu a doufáme, že se dá dohromady parta hudebníků, kteří budou soutěžit třeba v Česko-Slovensko má talent. Tento projekt ještě nekončí, rádi bychom opravili další sklepní prostory, aby i zde mohli žáci trávit volný čas a realizovat své nápady a talenty.

ADAPTAČNÍ KURZ

Žáci 6. ročníku se zúčastnili ve dnech 5.–6. září adaptačního kurzu, který se konal v CVČ v Kravařích. Počasí nám přálo, a tak se většina programu uskutečnila venku v parku nebo areálu CVČ. Žáci plnili úkoly a hráli hry zaměřené na komunikaci, spolupráci, hlubší poznání sebe a spolužáků, pozitivní prohloubení vzájemných vztahů. První den jsme zakončili zpěvem u táboráku. Žáci si určitě odnesli spoustu zážitků a pěkných vzpomínek.

SOUTĚŽ MLADÝCH ZOOLOGŮ

Víte, kde leží Madagaskar? Jací živočichové tam žijí? Proč je tento ostrov Tak vzácný? My, páťáci, už ano! Vzorně jsem se připravovali na soutěž Mladý zoolog na téma: „Madagaskar“. Dne 14. 9. 2022 jsme se vydali do ZOO Ostrava, kde jsme a přes hustý déšť běželi mokřím terénem, odpovídali na otázky, poznávali zvířata a vyplňovali kvíz. Všichni jsme zdárně určení a s nadše-

ním doběhli. Naši žáci s týmem „Ptačí mozečky“ se z celkem 71 týmů Moravskoslezského kraje umístili na krásném 7. místě. Moc gratulujeme těmto žákům: Karolina Solich, Emma Klásková, Laura Dudová, Aneta Grossová, Ondřej Depta, Jan Mučka. Druhý tým „Kapybara“ se umístili na 48. místě.

Mgr. Pavla Staňková,
třídní učitelka 5. třídy

EXKURZE DO RATIBOŘE

V pátek 16. září navštívili žáci 6. a 7. ročníku polskou Ratiboř. V doprovodu polské průvodkyně seznámila žáky s historií Ratiboře a zároveň jim ukázala nejvýznamnější stavby na náměstí a v jeho nejbližším okolí. Poté se konala návštěva místního muzea, které bylo založeno v roce 1927 a nachází se v gotickém kostele kláštera svatého Ducha. Zde si žáci prohlédli velmi zajímavé exponáty. Nejvíce je zaujala egyptská mumie Jed-Amone-lus-Anch a hrobka posledního Přemyslovce Valentina Hrbatého, ratibořského a opavského knížete.

si vytvořit mapu z kinetického písku či digitální animaci.

Následovala prohlídka centra města, kde paní průvodkyně seznámila žáky s historií Ratiboře a zároveň jim ukázala nejvýznamnější stavby na náměstí a v jeho nejbližším okolí.

Poté se konala návštěva místního muzea, které bylo založeno v roce 1927 a nachází se v gotickém kostele kláštera svatého Ducha. Zde si žáci prohlédli velmi zajímavé exponáty. Nejvíce je zaujala egyptská mumie Jed-Amone-lus-Anch a hrobka posledního Přemyslovce Valentina Hrbatého, ratibořského a opavského knížete.

Po náročném programu si všichni pochutnali na výborném obědě v restauraci na náměstí a těšili se na cestu domů.

Mgr. Eva Ostárková, učitelka dějepisu

Všem žákům, rodičům a učitelům přejeme úspěšný a ve zdraví prožitý školní rok!

Termíny prázdnin ve školním roce 2022/2023

Podzimní prázdniny	26. 10.–27. 10. 2022 (středa a čtvrtek)
Vánoční prázdniny	23. 12. 2022–2. 1. 2023 (pátek – pondělí)
Pololetní prázdniny	3. 2. 2023 (pátek)
Jarní prázdniny	27. 2. – 5. 3. 2023 (pondělí – pátek)
Velikonoční prázdniny	6. 4. 2023 (čtvrtek) a 7. 4. 2023 státní svátek
Hlavní prázdniny	1. 7. 2023–31. 8. 2023 (školní rok 2023/2024 začne v pondělí 4. 9. 2023)

MATEŘSKÁ ŠKOLA CHUCHELNÁ

Máme za sebou prázdniny a před sebou nový školní rok 2022/2023. I když ani o těch prázdninách jsme nezaháleli. Ve třídě Koťata, Tak jako loni u Medvídat, máme zrekonstruované podlahy z PVC a kobercových čtverců a nově vymalováno. Děkuji tímto pracovníkům obecního úřadu za pomoc panu školníkovi při vystěhování a nastěhování nábytku a rovněž správním zaměstnancům MŠ za vzorný úklid nejen této třídy, ale a celé budovy a jejího okolí.

V tomto školním roce nás opět čeká spousta zajímavých a poučných aktivit, ať už v každodenním progra-

mu MŠ, či mimo něj. Těšíme se na divadélka ve školce, na vystoupení kouzelníka, na přednášky o přírodě a zvířátkách, na výlety do okolí, na pohádkový vánoční čas se zdobením stromčku před školkou a další akce. V nejbližší době nás čeká drakiáda ve spolupráci s družinou ZŠ, vyrábění z podzimních plodů s rodiči a připravujeme podzimní Ježkovu cestu s plněním úkolů a opékáním párků rovněž s rodinnými příslušníky. I letos nabídneme odpolední kroužek gymnastiky GYMPAR pod vedením odborníků z oboru tělesné výchovy a v zimě, na základě zájmu rodičů, lyžařský výcvik v Lyžařské škole na Vaňkově kopci. Každé roční období má své kouzlo, své svátky a výjimečné dny, které budeme využívat při poznávání okolního světa.

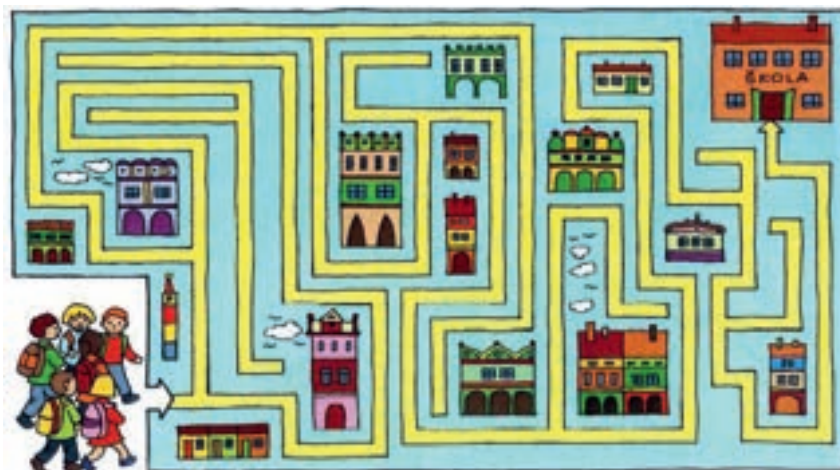
Alena Valentová,
zástupkyně ředitelky v MŠ Chuchelná

PRO DĚTI

Na cestě do školy

Děti jdou do školy. Cestu dobře znají, ale poznáš i ty, kterou cestou se dostaneš ke škole?

Malí uličníci

Paní učitelka má ve třídě jen deset prvňáčků, ale nemůže se jich dopočítat. Počítala je už třikrát, ale vždycky jich napočítala

jen devět. Bodejť ne, když se jí pokaždé jeden uličník schoval. Pokaždé jiný. Poznáš, které tři děti se paní učitelce schovaly?

Osmisměrka

Najdi v osmisměrce ovoce a zeleninu a vylušti tajenku: POMERANČ, MANDARINKA, BANÁN, BROSKEV, DÝŇ, MRKEV, PÓREK, OKURKA, BRAMBORA, PAPRIKA, RAJČE, KEDLUBEN, RYBÍZ, CELER, ŘEPA, KUKUŘICE

Ř	E	P	A	G	P	Ó	R	E	K
B	R	A	M	B	O	R	A	N	U
R	E	P	R	A	M	Y	K	E	K
O	L	R	K	N	E	B	R	B	U
S	E	I	E	Á	R	I	U	U	Ř
K	C	K	V	N	A	Z	K	L	I
E	R	A	D	Ý	N	É	O	D	C
V	E	R	A	J	Č	E	P	E	E
M	A	N	D	A	R	I	N	K	A

TAJENKA: _____

NAJDEŠ 12 ROZDÍLŮ

Vážení občané obce Chuchelná,

tento článek je věnován kulturním akcím, které naše vojenské muzeum KMB v Chuchelné uspořádalo a bude připravovat ve spolupráci s obcí Chuchelná.

Letní kino

V měsíci srpnu 2022 jsme uspořádali letní kino. Úspěšně jsme zaregistrovali náš spolek u filmových a distribučních společností. I přes značnou administrativní zátěž jsme vám mohli promítnout dokumentární film *Zátopek* s doprovodným programem pro naše nejmenší. Je pravdou, že nás provázely malé technické problémy, které jsme ale dokázali úspěšně vyřešit. Byla to naše první veřejná projekce, takže v následujícím roce se můžete těšit na další letní kino. Máme v plánu uspořádat i anketu na našich webových stránkách, kde si sami budete moci napsat o film, který byste rádi zhlédli.

Pivní slavnosti Oktoberfest 2022

Dne 3. 9. 2022 jsme uspořádali v areálu muzea 2. ročník Oktoberfestu. Jsme velice rádi, že jsme v letošním roce mohli navázat na první ročník z roku 2019. Kvůli pandemii covid v letech 2020–2021 nemohl „Oktoberfest“ proběhnout. Letošní ročník vám nabídl přes 30 druhů piva od 11 pivovarů z celé České republiky a 3 ze zahraniční produkce. Pro vaši představu vyjmenujeme pár pivovarů: Rohan, Nachmelená Opice, Staropramen, Radegast, Budějovický Budvar, Pilsner Urquell, Stela Artois, Hoegaarden a další. Po celý tento slunný den vás provázely kapely, které hrály k poslechu a tanci. Cimbálová kapela Kubalovci z Opavy navodila krásnou atmosféru. V odpoledních hodinách vystoupila country kapela Kompromis. Večerní hudební tečku přidala rocková kapela Germ, jejíž členové jsou i našimi

spoluobčany. Jak bývá zvykem na těchto slavnostech, probíhala i řada soutěží, například v pití piva na čas, držení tupláku piva, kolo štěstí a další. Pro ty nejmenší byl připraven skákací hrad, cukrovinky, zmrzlina a další dobroty. Velké poděkování patří celému obecnímu zastupitelstvu a pracovníkům technických služeb, kteří nám celou akci pomáhali připravit, a samozřejmě vám občanům, že jste nás podpořili svou návštěvou.

Rádi bychom vás ještě pozvali na již tradiční akci a tou je strašidelný Halloween v nočních hodinách v prostorách muzea, který se uskuteční dne 5. 11. 2022.

Bernard Opoloný – člen KMB Chuchelná

Na Moravě je jako svatý patron uctíván papež Urban, který bývá zobrazován s hrozem vína. Legenda říká, že se ukryl před pronásledovateli ve vinici a tím si zachránil život. Svatý Urban je patronem vinařů, vína, vinohradů, bednářů, ochránce proti mrazu, bouři a blesku, pomocník proti opilství. Narodil se ve druhém století a podle další legendy obrátil Valeriána, ženicha Ceciliína na křesťanství a pokřtíl ho. V té době byla vydána sbírka císařských nařízení a rozkazů proti křesťanům. Písmo svaté bylo pokládáno za čarodějnické knihy a jeho zastánci stíháni. Z dostupných informací není zřejmé, jak v roce 230 sv. Urban zemřel. Jeho hrob byl nalezen roku 1854 na Via Appia v Římě.

KAPLIČKA SV. URBANA V CHUCHELNÉ

Kaplička byla postavena v roce 1918 rolníkem Františkem Hřivňákem (Franz Hrzivniak 1869–1923) původně v části obce Chuchelná, které se říká „Paradis“. Podnětem k jejímu postavení byla událost, kdy sedlák z Chuchelné převrátil v těchto místech koňský povoz. Zázkakem se nikomu nic nestalo. Ke kapličce chodilo každoročně procesí s prosbou o dobrou úrodu. Na čas slavnosti byla do kapličky umísťována socha světce, která měřila 80 cm a vážila 45 liber (20,4 kg) a nechala ji vysvětit dcera Františka Hřivňáka, Ludmila. Po skončení obřadu si pak majitel odnesl sochu domů. Tak tomu bylo až do roku 1926, kdy zde byla socha ponechána, ale za nějaký čas ji někdo odcizil. Proto byla do výklenku kapličky v roce 1928 nově pořízena olejomalba na plechu s portrétem světce, namalovaná a signovaná opavským

malířem Aloisem Heinzem. Tento portrét se pak stal stálou součástí výklenku stavby, jejíž opravu tehdy zajistil Rudolf Jiřík. Kapličku pak při

prosebném procesí v roce 1928 opět vysvětil kněz P. Jan Valerián. Ti dříve narození znali kapličku sv. Urbana od svých dětských let, kdy si kolem ní jako děti hráli. Jejich rodiče obdělávali svá polička a patron úrody to vše hlídal. Dokud k ní vedly polní cesty, stávala se každoročně cílem procesí. Poměry v 60. letech 20. století bohužel přispěly k tomu, že tato tradice zanikla. O květinovou výzdobu se i nadále staraly Ludvína Bitomská a Matylda Lamčíková, o drobné opravy Alois Bitomský. Po roce 1972 cesty k ní zemědělci postupně rozorali, kaplička byla párkrát vykradena a poškozena, nakonec zůstala osamocena v poli za trati. Postupem času začala chátrat a částečně se naklánět.

Počátek pokusů o její záchranu začal v devadesátých letech, kdy díky iniciativě Jiřího Otlíka, rodáka z Chuchelné, a jeho sestry Anežky Šimkové prošel obraz sv. Urbana, malovaný na plechu, záchranným konzervátorským ošetřením provedeným Daliborem Sedlákem z Muzea umění Olomouc. Opravený obraz byl pak provizorně uschován v suterénu místního kostela, do kapličky byl dán obraz Panny Marie s dítětem.

Do konce dvacátého století to vypadalo s kapličkou velmi zle. Došlo k jejímu úmyslnému poškození zemědělskou technikou, pravděpodobně pluhem při orbě. Do kapličky byla prorážena díra ze severní a západní strany o velikosti cca 1 m². Rovněž střecha byla poškozená, oplechování potrhane, okno vytržené. Krov byl díky zatékání prohnilý. Tento stav nebyl

lhotejný členům mysliveckého sdružení z Chuchelné, kteří se rozhodli kapličku v letech 2000–2002 částečně zachránit. Opravy se ujal Karel Helebrant z Bolatic s pomocníky Františkem Herudkem, Jiřím Nevřelou, Janem a Daliborem Ficnerovými a zaměstnanci firmy DK1. Došlo k dozdění chybějící části, byl zhotoven nový krov, provedlo se omítnutí. Střešní krytinu, tašky, věnoval Hubert Harazim, který vyrobil a nové okno. Byly tak provedeny nejnutnější práce pro její záchranu. Kolem roku 2010, kdy byl starostou Ing. Josef Kubný, pokračoval další plán na záchranu kapličky. Byla vymyšlena a nakreslena konstrukce, která by zajistila podmínky pro její přemístění. Odkop a převoz měli provést místní hasiči. Tento projekt se však tehdy neuskutečnil.

V roce 2017 vznikla úvaha o postavení repliky původní kapličky a jejím umístění na okraji obce směrem na Bohuslavici, kde by byl podle návrhu starosty obce Ing. Rudolfa Sněhoty zajištěn snadnější přístup. Člen mysliveckého spolku v Chuchelné Karel Helebrant z Bolatic tehdy

nechal Ing. Ludkem Jeklem z Hradce zhotovit dokumentaci skutečného stavu stavby z roku 1918. K postavení nové kapličky však nikdy nedošlo, od myšlenky na zhotovení repliky se nakonec upustilo.

V roce 2021 přišel s nápadem kapličku zajistit a převést na určené místo Robert Winkler z Velkých Hoštic. Radou obce Chuchelná bylo rozhodnuto, že na toto důstojnější a přístupnější místo u cesty k Bohuslavicím bude přemístěna celá původní kaplička z „Paradis“, kde její existence bez přístupových cest časem ztratila opodstatnění. Tohoto úkolu se ujala firma Winro, s.r.o. z Velkých Hoštic, která začátkem roku 2022 zajistila zpevnění kapličky pro převoz. Obecní zaměstnanci s p. Rudolfem Hoňkem mezitím zajistili nový stupňovitý betonový základ. Dne 3. 3. 2022 byla kaplička převezena na současné místo. V průběhu dalších měsíců došlo k její celkové opravě, výměně střechy, provedení terénních úprav. V současné době se provádí restaurování olejomalby a konzervace obrazu akademickou malířkou Romanou Balcarovou z Opavy.

V květnu 2023 na svátek sv. Urbana bude kaplička slavnostně vysvěcena, už potřetí ve své historii.

Dnes už víc než stoletá kaplička, zasvěcená svatému Urbanovi, patronu vína a úrody, je a díky své krajínotvorné funkci důležitou památkou s tradičním symbolickým významem. Její záchrana a nové zpřístupnění je vedeno naším vztahem a úctou k duchovní a kulturní historii naší obce.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce

Rodný dům v roce 1967

DĚTSTVÍ A HRY.

Celé své dětství jsem prožila v Chuchelně. Bydleli jsme na ulici Hraniční, která dostala název podle toho, že je poslední ulicí obce před hranicí s Polskem. Bylo zde jen sedm domů, ale v nich děti jako smetí. Moravcovi měli pět děvčat, Meinhardovi dva chlapce, u Žvaků bylo děvče a dva kluci, u Herichových dva kluci a tři děvčata, jen já jsem byla sama. Tolik dětí, to je už pořádná parta na hraní a rozbroje. K jednomu velikému boji došlo, když jsme se poprali o dřevěnou trojkolkou Jáchyma a Petra Meinhardových, protože jak už to bývá, všichni se chtěli povozit najednou. Tak došlo k tahanici a skončili jsme poškrábání, pokousání a s brekem jsme se rozešli domů. Když jsem si doma postěžovala, ještě jsem dostala na zadek, že žaluji. Kdo zvítězil, ani nevím. Nejstarší z dětí byla Renata Moravcová a Jáchym Meinhard, pak jsem byla já a ostatní postupně po roce, dvou po nás. Hráli jsme si převážně na ulici, nebo u někoho na dvorku. Hlavním rájónem našich her byl prostor u kapličky sv. Anny, u které stály čtyři lípy. Vybíjená, honička, schovávaná to byly nejčastější hry. Takto jsme se rozpočítávali: „Sedi chlopek na dachu, kuří fajfku tabaku, lidé idu z kostela, ptaju se ho co dělá, a un praví nic, polubče mě vřič.“ Když jsem začala v roce 2004 tyto zápiscky psát, stály ještě tři. Do jedné uhořel blesk, proto musela být skácena. Po čase byla odstraněná druhá lípa, neboť byla uvnitř dutá a udělaly si v ní hnízdo vosy. Teď to vypadá, že až mé vyprávění dokončím, nezбудe už žádná. Dalším prostorem pro hry byla stodola a pole za stodolou mého dědy. Ve stodole to vonělo slámou a udusanou hlínou a byly tady možnosti ke hře na schovávanou. Ještě dnes si tu vůni dovedu vybavit.

Dále pole a louky vzadu za domky směrem ke „štrece“, to je k bývalé železniční trati. Chodili jsme si také hrát na pozemek, na kterém je teď postavena „nová“ škola a školní sad. V době války zde byly dřevěné domky, nízké baráky, které sloužily k ubytování válečných zajatců, hlavně Francouzů, Poláků a Ukrajinců. Po válce už byly z větší části zbourané, ale zů-

stalo po nich rumoviště, které nás lákalo. Nějakou dobu měl v jednom z baráků stolařskou dílnu pan Břetislav Pavelek. Ten zde vyráběl nábytek a skoro v každé domácnosti něco od něj stálo. Ten měl stůl, druhý kredenc nebo ložnici. Lidé totiž ve válce o většinu svého majetku přišli. O prázdninách jsme celé dny trávili venku. U domku Moravcových byla ještě hraniční závora, která nám sloužila jako tělocvičné nářadí. Na ní jsme se houpali a dělali veletoce. U závory ještě nějakou dobu stála dřevěná budka, která sloužila celníkům. Byla již z části rozpadlá, ale pro nás další objekt na hraní. Proti budce stojí domek, který patřil panu Škobránkovi – hajnému pana Lichnovského. Postavil jej se svou ženou v roce 1927, ale protože kníže potřeboval hajného na novou bažantnici, domek pronajal a šel, kam ho poslali. Vrátil se svou ženou a dětmi Josefem, Lenkou, Maxem, Alfrédem a Adolfem až po odchodu Lichnovských z Chuchelny v roce 1945. Pana Škobránka si jinak nepamatuji, než v lesnické uniformě, s knírem pod nosem, flintou přes rameno, s holí v ruce a s jezevčíkem vedle sebe. Teď chodí s jezevčíkem na procházky jeho syn Alfréd. Pokaždé, když jej potkám, vybaví se mi podoba jeho otce. Ten jezevčík je samozřejmě jiný, ne ten, s kterým chodil starý pán. Jako důchodce dělal pán Škobránek hlídače na stavbě nové školy. Však také v písničce při „glajše“ byla o tom zmínka.

*Kdo to tu vachuje od noci do rána?
To vám je žrádýlko pro pana Škobrána.*

Abych už dokončila celou ulici. Za Škobránkovými byla malá chaloupka, dnes je v ní stolařství. Zde bydleli lidé, kteří neměli po válce vlastní bydlení ani podnájem. Taková obecní pastouška. Jednou tady bydlela cikánská rodina s kupou dětí. Jak je známo, děti mezi sebou rozdíl nedělají, a tak jsme si hráli všichni společně. Cikánata byla špinavá, běhala v roztrhaných punčocháčích a bez bot. V poválečné době nebylo snadné chytit nějakou tu vešku kdekoliv, ale tady byl zdroj přímo daný. V té době byla u nás moje sestřenice Anežka Žvaková, protože její maminka, teta Marika byla v nemocnici. Ani ona nebyla ušetřena tohoto daru a tak jsme trpěly společně. Maminka s tetou Francou Náhlikovou nám umyly hlavy, pak je polily petrolejem a zabalily šátkem. Hlava nás pálila, ale musely jsme to vydržet. Ráno nám hlavy opět umyly a začaly vyčesávat hřebenem zvaným „všivák.“ Tato procedura se opakovala, dokud nebyly zničeny všechny vši a hnidy (vši vajíčka). Kontroly vlasů ještě nějakou dobu prováděly paní učitelky ve škole. Pak tady bydlela paní Marika Náhliková s dcerou Lídou. Posledním nájemníkem byl pan Konrád Mušálek. Ten se oženil s Martou Návratovou a přestěhovali se na „Kožinu“ do domku paní Gusti a Rozálky Komárkových. Na konci ulice, vedle malého domku stojí dům, kterému naši rodiče neřekli jinak než „mýto.“ Dříve tomu účelu jistě sloužil, později patřil dům státnímu statku a bydleli zde jeho zaměstnanci. Hned proti vstupním dveřím byl „pekarak“, pec na pečení chleba, který využívali všichni sousedé. Někdy čas tady bydleli manželé s kupou dětí. Pán byl traktorista na statku, paní, které jinak lidé neřekli než „traktoristka“ byla s dětmi doma. Pán byl prý velice šikovný řidič, a tak si ho lidé považovali. Paní „traktoristka“ byla nepořádná, nevalila jí špína a kupa neumytého nádobí. Když

Dům Moravcových v roce 2014

Hraniční ulice v roce 2006

se ale objevil zmrzlinář, byla si schopna koupit půl kbelíku zmrzliny. Zmrzlinář jezdil s vozíkem, jaký ještě můžete vidět ve starých filmech. Byl to pultík s otvory, ve kterých byly nádoby se zmrzlinou. Ty byly zespodu chlazené ledem. Na pultíku byl upevněn mosazný zvonek, kterým svolával k nákupu. Někdy jsme si mohli za 50 haléřů nějaký ten kopeček koupit.

Hry nás dostatečně zaměstnávaly, a navíc, každý z nás měl ještě nějakou povinnost doma. Rozhodně jsme se nenudili. Řekla bych, že nám den ještě chyběl. V každém domku bylo nějaké drobné zvířectvo. Kozy, králíci, slepice, husy a také zahrádka, která potřebovala okopávat a plít. Králíci potřebovali trávu, husy a kozy napást. Pasení hus bylo fajn. Děvčata si s sebou donesla panenky a různé hadříky, ze kterých jsme pro ně šily oblečky. Kočárek pro panenku nikdo z nás neměl. K tomu stačila krabice od bot. Udělaly se dírký, kterými se protáhl provázek, a už se jelo na procházku. To byly hry na mámu a tátu. Někdy jsme si dělaly panenky z klasů kukuřice a kluci nám pomáhali v kukuřici dělat chodbičky a pokojíčky. Za to jsme ale pochváleni nebyli. Občas naše hry a pasení skončilo výpraskem. To když jsme na husy zapomněli a ony se vesele pásly v mladém obilí. U kapličky sv. Anny se také dobře hrálo, když bylo horko. Lípy dávaly stín a úkryt. Tam jsme si po letní bouřce stavěli z bláta hráze a rybníčky. Ještě dnes cítím na bosých nohou to teplé bláto, které nám lezlo mezi prsty. Bylo tady krásně v létě a v zimě. Kopeček u kapličky a přilehlé stráně nám stačil na sáňkování. Vzpomínám si na jednu zimu, nevím, ve kterém roce to bylo, že napadlo tolik sněhu, že všichni sousedé museli proházet cestičku přes celou ulici. Když vyhazovali sníh na stranu, utvořila se taková hromada, že

když se tatínek vracel, viděla jsem jen jeho hlavu s čepicí.

V říjnu a listopadu jsou krátké dny, tma přichází brzy. Neměli jsme televizi, jen rádio, které když se pustilo, rozsvítilo se zelené světýlko, které mě fascinovalo. Můj táta měl rád teplo, proto postavil do kuchyně vedle kuchyňského kachlíku „vincek.“ Kovová kamínka (ta byla v každé domácnosti) od kterých vedla do komína roura, která když tatínek topil, byla celá rozžhavená. A on u těch rozpálených kamen seděl ještě v kožešinové vestě. Pod kalhotami měl „unterhozy“, spodky. Jeho heslem bylo, že spodky svléká 30. června a obléká 1. července, protože jak je známo sv. Anna už bývá chladná z rána. Říjen je růžencový měsíc a tak jsme se denně za šera nebo a úplně po tmě modlili růženec. Pak se pustilo rádio a poslouchali jsme. Po válce se často vypínal proud. Nebylo ještě všechno vedení opravené a tak těch tichých večerů s povídáním bylo dost. Nikdy nezapomenu na jednoho „mikuláše.“ Bylo mi asi 5 let. Do školy jsem ještě nechodila. Zrovna v ten večer nebyl proud a přišel Mikuláš s čertem. Svíčky, které jsme měli rozsvícené, umocňovaly atmosféru napětí. Viděla jsem stíny postav větší, než skutečně byly. Víím, že jsem se modlila Andělíčku můj strážníčku s takovým strachem, že jsem se celá klepala, a když papuče, které měl Mikuláš na nohou, mi byly velmi povědomé. Byly stejné, jaké nosila četka Francla. Nadílka to pak všechno spravila. Nebyla sice taková velká, jakou dostávají děti dnes, ale my jsme byli spokojeni. Obchody nebyly zdaleka tak zásobené různým zbožím, jak to znají dnešní děti. Čokolády, jižní ovoce, to nebylo k dostání pořád. Jedny Vánoce plakala maminka a já pro jeden pomeranč. Schovávala ho k Vánocům tak dlouho, že když ho na Štědrý večer vytáhla, byl celý plesnivý. A Vánoce? Ty byly plné tajemství. Stromeček jsem nikdy nezdobila,

ten nám přece vždycky donesl Ježíšek. Přesto, že náš domek nebyl malý, obývali jsme jen dvě místnosti. Kuchyni a ložnici. Na Štědrý den ráno se ložnice zamkla, na prosklenou část dveří dala maminka kus látky, aby nebylo dovnitř vidět. Tatínek se vždycky někým vytratil a až později jsem pochopila, že chodil do lesa pro stromek. Tajně ho upravil do stojanu, nazdobil a odnesl na připravené místo v ložnici. Vše v úplné tajnosti. Teprve po večeri se dveře otevřely a já uviděla to překvapení. Nedostávala jsem velké dárky, proto si asi ani nevzpomínám, co pod stromečkem bylo, ale vzpomínám na ně ráda. Byla to doba klidu a pohody, kterou jsme prožívali. Smaženého kapra jsme jedli jen s chlebem. Bramborový salát se nedělal. Pak jako dobrota byla „vilijova mačka.“ Je to černá omáčka, do které se přidávají povidla, perník, kořenová zelenina. Přidaly se sušené hrušky, rozinky, švestky a ořechy. Stále ji dělám a dnes pro celou rodinu, ale musím přiznat, že ve vylepšené verzi. Dávám do ní ještě mandle, datle a fíky. Dnes je doba jiná. Už není opředena takovým tajemstvím. Ze všech obchodů a nákupních center vyhrávají koledy už začátkem adventu, v době kdy se má člověk ztišit a těšit se na narození Ježíška. Jako v říjnu, tak také v době adventní jsme se modlili každý večer růženec. Dnes děti zdobí stromeček spolu s rodiči už den před Štědrým večerem. Je to dáno také tím, že maminky jsou zaměstnané a o Štědrém dni už chtějí mít taky trochu volna. Ale a tak se dá navodit vánoční atmosféra. To už záleží na každé rodině. Děti se stále těší na překvapení, která najdou pod stromečkem a na pohádky v televizi.

Z knihy „Vzpomínky na Chuchelnou“

Regina Olejáková, 2005

Hraniční ulice v roce 2021

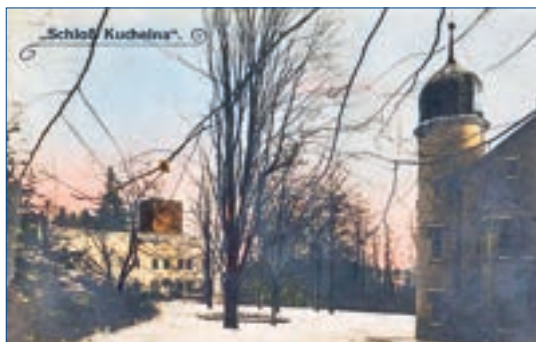

Zámek Chuchelná

Chuchelná měla na Hlučínsku vždy zvláštní postavení. Patřila ke středním obcím, její historické postavení coby střediska statků knížat Lichnovských a ekonomický význam, představovaný zdejší továrnou, Rehabilitačním ústavem a železnici z ní činilo jedno z nejvýznamnějších středisek hlučínského regionu. V dobách příslušnosti Hlučínska k Prusku a Německu v l. 1742–1920 byla jedním z míst, kde se nejin-tenzivněji stýkali obyvatelé pruské a rakouské části Slezska, dá se říci, že zde hranice neplatily. I později se v Chuchelné objevovali příslušníci všech možných národů a států a vytvářeli tak z ní křižovatku dějin. V letech 1893, 1894, 1897 a 1913 zavítal do Chuchelné také německý císař Vilém II, v roce 1899 saský král Albert.

První zmínku o panském sídle v Chuchelné, jako o tvrzi, máme z roku 1683. Někdy kolem roku 1720 nechal hrabě František Bernard (1664–1747) postavit na místě starší tvrze menší a architektonicky nenáročný barokní zámek, odpovídající významu vzniklého chuchelenského panství.

Jan Karel Lichnovský (1721–1788), 1. kníže, chtěl z Chuchelné učinit centrum svých pruských statků. Rozhodl se pro přestavbu zámku. Dne 25. 12. 1775 sdělil, že stávající zámek zbourá a postaví na jiném místě nový. Jeho smělý záměr se kvůli finančním problémům neuskutečnil. Přesto určité úpravy provedl. Zbořil dosavadní zámeckou kapli a postavil novou, přemístil vchod do zámecké budovy před starou věž, která byla snížena a opatřena plochou střechou, a protože byla předsunuta před

Zámek kolem roku 1900

vlastní budovu, byl prostor po obou jejích stranách zarovnan do stejné linie s jejím průčelím vybudováním velkých prosklených dvoupodlažních arkád, nad nimiž byla umístěna vyhlídková terasa. Příslušně byly také modernizovány interiéry a upraven zámecký park.

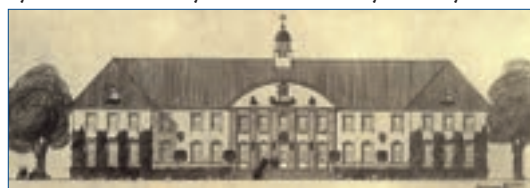
Zájem dalších knížat Lichnovských o úpravy zámku v Chuchelné přebýl ekonomické problémy s chodem jednotlivých statků a celého panství. Změny nastaly až za panování Karla Maria Lichnovského (1818–1901), 5. knížete, kterému zámek v Chuchelné jako sídlo v dosavadní podobě nevyhovoval. Proto se jej rozhodl přestavět a rozšířit. Nejprve byl naproti hlavní zámecké budovy postaven tzv. nový zámek, později zvaný Domem kavalírů. Měl charakter elegantního novorenesančního zámečku s velkou věží a sloužil jako sídlo správy panství, ubytovna pro děti knížete a služebnictvo, které žilo v zámku nastálo. Ve věži samotné

byly umístěny pokoje pro hosty. Stavba řešená v duchu romantického historismu s novogotickými prvky byla dokončena v roce 1853. Teprve po jejím dokončení se v roce 1854 přistoupilo ke stavebním úpravám hlavní zámecké budovy a přístavbě historizující kamenné věže. Budova získala střízlivý, elegantní ráz v duchu pruského klasicismu. Zámecký park byl rozšířen zhruba do dnešní rozlohy 5,5 ha a měl zčásti charakter lesoparku. Prostor nádvoří mezi oběma budovami byl upraven jako růžová zahrada s velkými hliněnými vázami na vysazování květin, dvěma lucernami a místem na posezení u skládacích zahradních stolků.

Jeho hlavním sídlem byl ale zámek v Hradci, který střídal s Krzyżanowicemi, zatímco Chuchelná zůstala role už jenom střediska správy statků, letního sídla a loveckého zámku. Zámky v Hradci a Krzyżanowicích byly v 60.–80. letech 19. století přestavěny a rozšířeny ve stylu novogotiky a kníže Karel v obou shromáždil velké umělecké sbírky. Do Chuchelné bylo dáváno pouze to, co bylo jinde přebytné, duplicitní nebo málo reprezentativní. Výzdoba zde byla zaměřena především na zdůraznění charakteru zámku jako místa pro lovecké pobyty panstva a jeho hostů. Kníže byl vášnivým lovcem a lesy kolem Chuchelné mu poskytovaly velké možnosti zábavy. Za účast ve válce byl Karel Maria povýšen na plukovníka a z kořisti, získané ve Francii, koupil v roce 1875 čtyři pevnostní děla a přivezl je na zámek do Chuchelné. Dvě z nich později daroval městu Ratiboři, dvě byly po 2. světové válce převezeny do Hradce a zkrášlují průčelí hradeckého zámku dodnes. Na sklonku svého života se Karel Maria více přiblížil úrovni zámožného měšťáka, shlížejícího se v moderních trendech vybavení domácností. Starý zámek nabyl charakteru poněkud intimnějšího rodinného sídla, zatímco funkce reprezentativní a společenská se přesunula více do Domu kavalírů. Pokračování proměn zámku čekaly na následujícího panovníka.

Po převzetí celého majetku po otci začal Karel Max Lichnovský (1860–1928), 6. kníže, úpravy zámku obehnaním celého prostoru zámku cihlovou zdí v délce asi 1000 m. Zeď měla 3 vstupní brány a 3 malé branky. Hlavní brána byla na východní straně, druhá na jižní straně, třetí vedla do statku, malá branka spojovala s parkem prostor kolem kostela a mauzolea, druhá byla na východní straně na kopci, třetí vedla opět do statku.

V srpnu 1904 se započal ihned zabývat myšlenkou přestavby či dokonce novostavby zámku. Pro zámek bylo vybráno zcela nové stanoviště mimo stávající zámecký areál. Sídlo mělo být postaveno na vyvýšeném místě v jižní části obce zvané Kopaniny. Tato volba nebyla motivována

Návrh nového zámku z roku 1908

Zámek 1912

nových koupelen a moderně vybavená kuchyň. Díky ústřednímu topení byla zámku dávana, mimo letní sezónu, přednost před ostatními. Apartmá knížete se přestěhovalo z přízemí až do podkrovního druhého patra, kam se kníže mohl pohodlně svézt výtahem. V mansardě si kněžna zřídila svůj ateliér k občasným výtvarným aktivitám.

Vznikem Československa v roce 1918 vliv Lichnovských i ekonomicky zeslábnul, neboť majetky byly najednou na území tří států. Do přestaveb a úprav zámku se již nehrnul ani Wilhelm Lichnovský, 7. kníže (1905–1975). Po stalingradské porážce v roce 1942, kdy se situace v Německu všeobecně zhoršila, došlo k záboru části zámku pro potřeby oddělení válečného lazaretu v Ratiboři. Rodina Lichnovských se musela vystěhovat na zámek v Hradci. Při osvobození Chuchelné v březnu 1945 sídlil na zámku štáb 97. divize horských myslivců, který se změnil na frontové obvoziště. Výbuchy shozených bomb naštěstí zámek nezasáhly, škody na budovách zámku nebyly příliš velké.

Po II. světové válce starý zámek se svými sbírkami byl příležitostně využíván lesní správou, především k ubytování 35 slovenských lesních dělníků, do Domu kavalírů se v období červenec 1946 – březen 1947 nastěhoval pohraniční útvar SNB, resp. jednotka pohotovostního pluku SNB č. 3, který byl následně vystřídán školou SNB útvaru 1887.

Starý zámek spravoval Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství a uvažovalo se o možnosti jeho dalšího využití. Ve hře byly návrhy jak na kulturní, tak na společenské, správní nebo hospodářské využití. Systém státních hradů a zámků tehdy teprve vznikl a nikdo neměl jasno, zda mezi ně bude zařazen i zámek v Chuchelné. Vědělo se ovšem, že jsou v něm soustředěny velmi cenné umělecké sbírky. Proto dne 11. března 1947 došlo k pořízení jejich soupisu. Škola SNB během první poloviny roku 1949 postupně opustila chuchelenský zámek, jeho majitelem byl formálně KNV Ostrava a usídlila se zde krajská politická škola. Koncem roku 1950 se zjistily nedostatky v hospodaření a financování školy, které vedly k její likvidaci ke dni 22. června 1951. Po tomto termínu byl zámek předán záводу Elektropřažba. Po dobu prázdnin byl využíván jako rekreační středisko pro 300 žáků ze škol. Dne 27. srpna 1951 pak továrna převedla objekt na státní zdravotní správu. Původně se počítalo s tím, že pro Státní ústav rehabilitační budou využity obě zámecké budovy, a dokonce se mezi nimi vybuduje spojovací trakt, takže kapacita ústavu bude 200–250 léčených. Pak ale došlo ke změnám. V předávacím protokolu z 27. srpna 1951 se podotýkalo, že zámek měl být původně adaptován na byty pro zaměstnance závodu. Když k tomu nedojde, má KNV podporovat výstavbu 36 nových bytových jednotek poblíž závodu. Rovněž má podpořit žádost MNV Chuchelná, který chce menší zámek (Dům kavalírů) využít pro zřízení střední školy, tj. žáky 6.–9. ročníku, pro které v dosavadní budově školy nebylo místo. Mělo to být provizorní umístění do doby, než se postaví nová školní budova.

Zámek kolem roku 1960

pouze skutečností, že oblasti se doposud nedotkla vesnická zástavba, ale především blízkostí lesa, na který měl volně navázat rozsáhlý zámecký park. K výstavbě nového zámku však nikdy nedošlo. Na počátku července 1912 pak stavitel Holuša vypracoval plány rozsáhlé přístavby k zámecké budově, která asi měla spojit starý zámek a Dům kavalírů v jeden velký celek. Z těch se však uskutečnila jen novostavba rozsáhlé prádelny.

Nakonec se ale Karl Max, v roce 1915, rozhodl pro přestavbu stávajících zámeckých budov v neobarokním duchu. Hlavní zámeckou budovu architekt osadil mohutnou mansardovou střechou a vstupní osu zdůraznil barokizujícím volutovým štítem. Fasády protějšního Domu kavalírů architekt Bühler pojal v duchu stylu Ludvíka XVI. s prvky *biedermeieru*. V obou budovách byly zmodernizovány interiéry, vzniklo několik

Zámek 1926

Těmi delimitacemi a předáváním nic nekončilo, spíše naopak vše teprve začínalo. Střední škola v Domě kavalírů zahájila vyučování 1. září 1951, chodilo do ní 180 žáků z Chuchelné, Bělé a Strahovic.

Nakonec bylo rozhodnuto předat budovu zámku rezortu ministerstva zdravotnictví, které tam hodlalo vybudovat rehabilitační ústav, zaměřený na léčení následků těžkých úrazů a chorob z povolání. Státní ústav rehabilitační začal působit po nejnútnejších adaptacích objektu v plném rozsahu od 1. ledna 1952. V roce 1964 Krajské středisko státní památkové péče a ochrany přírody v Ostravě mapovalo kulturní památky v obci. Z důvodu chystaných stavebních úprav a změn jeho vzhledu za dvanáct let působení zdravotnického zařízení byl zámek vyškrtnut z památkového seznamu.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

HALO, HALO, ŠKOLA OPĚT VOLÁ

II. třída

Vracím se trochu zpět do roku 1947, končím druhou třídu, kde ředitelem a učitelem je pan Václav Šmíd. Následuje 3. třída, 4. třída, ředitel je nový a jmenuje se pan Vlk. Jeho syn je mým spolužákem, ředitelova starší dcera učí hře na klavír. Poslední třídou je 5. stupeň, kde jsou s námi dva žáci mnohem starší. Jan Ševčík, zvaný Johan a Hubert Latka. Oba totiž několikrát propadli. Johan odchází, když ukončil školní docházku v 5. třídě, Hubert dosáhl většího úspěchu, postoupil do 1. měšťanky v Kravařích, po ukončení se vyučil zedníkem a byl uznávaným odborníkem.

Po ukončení obecné školy jsou prázdniny. Moje maminka na radu pana faráře Josefa Konečného, kdy jsem několik roků ministroval, mě nechala zapsat do nějakého ústavu pro přípravu adeptů do kněžského semináře. Kostel v Chuchelné byl na Bílou sobotu v roce 1945 vybombardován, všechny náboženské obřady se konaly v mauzoleu knížat Lichnovských. Píše se rok 1950, byl konec prázdnin a já spolu s maminkou a Adolfem Sněhotou jedeme vlakem do Dolních Životic. Stojí tam zámek, který se nachází poblíže pseugotického kostela v rozlehlém parku. V poschodí ložnice, učebny, toalety, kanceláře tři zde působících kněží, v přízemí pak jídelna, kuchyně, dílny, sklady a také sprchy. Nesmím opomenout krásnou zámeckou kapli, kde se ráno a večer všichni společně modlíme a kde se také konají bohoslužby. Do měšťanky jezdíme vlakem do Mladecka, kde na nás dávají pozor nejstarší žáci. Domů pak vlakem, ale podle tříd, ne všichni končíme stejně.

Jak mám ve zvyku, vše prozkoumávám, a to i půdu, dílny a sklepy. Asi po dvou měsících přijíždí vlakem táta. Návštěvy jsou přísně časově limitovány. Po dvou hodinách táta odjíždí. Při vši mojí snaze se neumím zařadit do kolektivu, neumím se podřídít „režimu internátu“. Krátce před vánočními svátky roku 1950 je na zámku shon. Něco se rychle odváží, kněží jsou zamlklí a smutní. Pak přichází oficiální oznámení, ústav se s okamžitou platností ruší, StB ruší všechny kláštery, semináře a přípravky. Přijíždí opět táta, balíme věci a jedeme vlakem domů. ...Domove, domove drahý a ve světě jediný... je malý, ale čistý. Je mi dobře, večer, když usínám, slyším, jak táta mámě říká: „Hedla, už nikdy našeho synka nedavaj do ústavu církve, kde je celibát. Je to fajny synek a věř mi, že když bude někde farářem, bude moc fajny chlop a paničky a děvuchy samy za nim polezou...“

1952–1953

Do školy v Kravařích jezdí žáci ze Štěpánkovic, Chuchelné, Koutů a Kravař. Jsou zde čtyři první třídy měšťanky. Jsem zařazen do třídy „C“. Do druhé třídy již nemusíme jezdit do Kravař, v Chuchelné, v zámku, v části zvaném Kavalirhaus je nově zřízena měšťanka. Ve druhé budově pak ministr Plojhar otevírá Rehabilitační ústav, jehož prvním ředitelem je MUDr. Knapěk. Po válce v zámku byla Lesní správa, pak zde byl ubytován pluk SNB, který se zde usadil po bojích s Banderou a jeho tlupami na Slovensku, následně pak ještě Politická škola. Působením uvedeného obsazení dochází ke zcizování sbírek Lichnovských do roku 1948, kdy jejich část byla zachráněna odvozem na zámek v Hradci nad Moravicí.

Druhou a třetí třídu jsem trochu flákal, známky nebyly horší než trojky, na odpolední vyučování jsem v době prací na poli nechodil, ale to bylo u více žáků tolerováno. Co však nikdo nečekal, přišlo měsíc před začátkem prázdnin v roce 1953, kdy současně končila docházka 3. a 4. třídy. Tímto mohl do vyšších škol a učilišť odcházet dvojnásobek žáků. Nemám nejlepší známky, a tak je pro mě možnost ještě navštěvovat v Kravařích 4. třídu měšťanky, zlepšit si prospěch a následně podat přihlášku na vyšší školu. Pilně jsem chodil do školy, učil se a výsledky se dostavily. Trápila mě jen jedna maličkost, spolužáci byli většinou větší než já. S tím jsem se svěřil svému tátovi, který byl v té době topičem v rehabilitačním ústavu, kde bylo již v provozu dětské oddělení. Táta mi tehdy řekl: „Sedni na kolo a jeď k rybníku do Resty, něco tam uvidíš a možná ti to pomůže...“ Byl jsem zvědavý a jel.

U rybníka byly dvě sestřičky, které doprovázely hlouček dětských pacientů. Při pohledu na tyto děti, bez jedné nohy, ruka bez prstů a jiná zranění, jsem pochopil, co mi můj táta chtěl říci...

Přijímací zkoušky na gymnázium v Hlučíně, které se ihned po prázdninách přejmenovalo na Jedenáctiletou střední školu, se konaly kolem 20. června 1954 a obsahovaly písemné zkoušky z češtiny, matematiky a fyziky, pak ústní pohovory zaměřené na motivaci studentů apod. Přihlášku k přijímačkám podalo více jak 200 studentů. Asi po třech dnech nejistoty jsme se zase sešli a vyslechli ortel. Otevírá se pouze jedna třída, to je devátá a přijato ke studiu je 33 studentů. Důvod nám byl sdělen, že jen ti nejlepší mohou dále pokračovat ve studiu, nic více a nic méně... Devátá třída zde, to bylo něco jiného než v Kravařích, počátky kruté, známky nic moc. Povinnosti doma byly stále stejné a podmínky pro studium tristní. Po půl roce jsem si zvykl na jiný styl a bylo to o. k.

Prázdniny, prázdniny do naší dědiny, prázdniny již přišly k nám... Od 20. června pracuji v třísměnném provozu v Lisovnách nových hmot v Chuchelné, začínám noční směnou, pak na kole do školy a zpět také tak. V té době trávilí mí spolužáci čas na výletě někde v Beskydech, proto nejsem zobrazen na žádné fotografii z výletů, a to ani v příštích dvou letech. V uvedené době byly podmínky nástupu práce již od 15 let, a to i na noční směny. Nebyly volné soboty a pracovní týden čítal 48 hodin. Obsluhuji lisy, na jednom jsou mezerníky pro psací stroje, zelená barva, přes uličku druhý lis, kde lisují ložiska – čtyři najednou. Natažením budíků stanovují čas, po který se výlisky zapékají v lisu.

Pedagogický sbor ve šk. roce 1953–1954 v areálu bývalého zámku.

Nebudu laskavého čtenáře unavovat podrobnostmi. Brigádu končím kolem 10. srpna, protože v té době je plný záprah žní... Tak a po prázdninách zase do školy, mám nové věci, které jsem si koupil za vydělané peníze. Tak šel zase čas a v roce 1957 čas maturit. Maturitní večírek v naší třídě pod dohledem slečny profesorky, k tanci a poslechu nám hrál skvělý orchestr ve složení staříčků gramofon a několik desek. Pak pa, pa před školou, snad se jednou sejdem, ale kdy? Přijímací zkoušky jsem již měl za sebou a netrpělivě očekávám výsledek. Přihlásil jsem se na Vysoké učení technické, stavební fakulta, obor geodzie v Praze. Byl jsem přijat...

Odpovím krátce, proč jsem chtěl být geometrem, zeměměřičem. Bylo to na začátku 7. třídy, kdy jsem se vracel krátce po skončení vyučování domů a uviděl na naší ulici jakýsi deštník, pod ním

stála trojnožka, ukončena deskou, na které byl výkres, do kterého nějaký pán stále něco rýsoval a velmi úhledně psal číslice a jména. Šel jsem blíž a pozoroval. Ten muž volal na další figuranty, odkud a kam mají pomocí kovového pásma změřit vzdálenost a tu pak hlasitě sdělovali. On tuto skutečnost pěrem a tuší zapisoval na nákrese hranic pozemků a domů. Když viděl, že se také zajímám o tuto činnost, vybídl mě, abych nad jednu úsečku, kterou právě narýsoval, napsal její délku. Učinil jsem žádané, pán mě pochválil. Zdá se to jednoduché? Myšlenka zobrazovat zemský povrch do roviny mapy mě již nikdy nepustila.

Na dalším dokladu jsem si přečetl, že žádost o stipendium byla zamítnuta. Nebudu zde rozepisovat důvody zamítnutí, jednoduše příjem naší rodiny, včetně výnosů z polí, luk a dobytka podělené počtem osob byl o několik desetikorun vyšší, než stanoví zákon. V dnešním pojetí by se řeklo hranice chudoby. Táta s maminkou o tom přemýšleli a verdikt byl na světě: „Za co budeš platit ubytování, jízdné, oblečení, učebnice...?“

Chci být geometrem! Pracuji nadále v LNH, jezdím také na kole, pracuji doma u krav a na poli. Setkal jsem se s podobně „postiženým“ studentem a ten mi dal radu jak dál. Příští den odjízdim do Opavy za Ing. Veselým, ředitelem Oblastního ústavu geodzie a kartografie v Opavě, dále jen OÚGK. Přijal mě a zařídil, že od 4. 8. 1957 jsem se stal figurantem u zeměměřičského oddělu pod vedením ing. Žateckého, který

9. třída, Kravaře 1953–1954

1954–1955

pracoval v Javorníku a širokém okolí. Byl jsem přidělen k technikovi do obce Vápenná. Zde jsem se seznámil s prací na topografické mapě v měřítku 1:5000. Chodil jsem se zeměměřičskou latí, zatloukal kolíky jako pevné měřické body, zkoušel si jednotlivé operace na přístroji teodolit značky Wild. Po skončení jsme se přesunuli do Rudy nad Moravou, později do Bohdíkova. Okolo 15. prosince 1957 do Olomouce, kde měl oddíl své pevné stanoviště. Všichni odešli do svých domovů, já neměl nárok na dovolenou, počítal jsem hodnoty v zápisnících, dokresloval do map. První noc jsem přespal na podlaze kanceláře. Toto viděly holky z vedlejší kanceláře, kartografky a poradily mi, kde je ubytovna. Tu jsem si prohlédl, předplatil několik nocí, noc v zimních měsících 6,- Kčs, jinak 4,- Kčs. Mohl jsem dát také na rady některých holek od vedle a měl bych to zadarmo... Byl jsem stále ten nesmělý, nepolíbený kluk...

Před odjezdem na vánoční svátky vyplňuji doklad o dietách, nechávám je potvrdit a odeslat na účtárnu v Opavě. Již po Vánocích odjíždím na školení na tzv. Zahrádku – školící středisko, již jako řádný technik OÚGK Opava s platem 750,- Kč/měsíc. Diety činí v průměru kolem 1.100,- Kč. Na tehdejší dobu docela dost. Ústní dohoda s vedením OÚGK byla, že minimálně do 31. 8. 1958 budu zařazován do oblastí, kde budou naplňovány podmínky pro „velké diety“. Od 1. 1. 1958 bude v celé republice Hospodářsko technická úprava půdy, HTUP. Od 1. 1. 1958 jsem přidělen na katastrální úřad Vítkov, vedoucí Ing. Broža mě posílá do obce Čermná,

vlakem kousek od Vítkova. Ještě podotýkám, že prováděné úkony o HTPU jsou také v úzké součinnosti s místními MNV, kde jejich tajemníci mají za povinnost zajistit ubytování pro techniky katastrálních úřadů, pokud o to požádají. V Čermné je mi k dispozici vybydlený statek po několika tam dříve působících „zlatokopech“. Přišli, dostali vysokou částku, prohrabali zahradu, prošmejdili budovy, rozprodali, co se dalo a šli do jiného kouta tzv. Sudet edenu. Zabydlel jsem se ve velké kuchyni, přivezl na saních dva pytle černého uhlí ze zásob MNV a také nějaké dříví. Příští ráno jsem se v kanceláři seznámil s panem Šustkem, mým novým školitelem po dobu zácvičku na jeden měsíc. Vše, co jsem potřeboval znát, jsem si zapamatoval, činil poznámky u složitějších věcí. Od 1. 2. 1958 mé nové působiště Radkov. Velice příjemný pracovník MNV,

zavedl mě do mé kanceláře, seznámil s panem Urbanem, který mi poskytl ubytování ve výměnku rodinného statku. Mohl jsem ve svém volnu pobývat a v jejich kuchyni spojené s obývacím. Měl tam, na tu dobu vzácnou věc, televizor. V pondělí se nevysílalo, ostatní dny v týdnu zprávy, film, počasí, které předpovídal kreslený sv. Petr. Na obědy jsem chodil do nedaleké osady Dubová, kam vedla úzká cesta lemovaná starými lipami. V osadě zámek, kde bylo zemědělské učiliště s jídelnou, ve které jsem obědval. Kuchařky byly velmi roztomilé, nemohl jsem si nevšimnout, že mi nakládají vždy nejméně dva kousky masa, potutelně se usmívají a něco špitají a já se červenal. Byl duben, kouzelné údolí řeky Moravice mě očarovalo. Též obhlídka zříceniny Vikštejn byla zážitek. Štace Radkov skončila počátkem května a já se stěhuji do nedaleké obce Nové Těchanovice. Zdejší pracovník MNV neumí téměř číst, ani psát na stroji. Přihlášku k přechodnému pobytu si vypisuji sám, bydlím ve vybydleném domě na okraji lesa. Později se dovídám, že zootechnik, který zde krátce přede mnou bydlel, se oběsil v kuchyni...

Na úřadovně MNV jsem většinou sám, když vypočítávám nové výměry parcel, zakresluji červeně nové objekty, které na mapě nebyly. Jednou týdně přijíždí na motocyklu „patron“ z ONV Vítkov. Po zjištění, že zde není nic nového, vykouří pár cigaret a odjíždí neznámo kam... Končím zde činnost vypracováním elaborátu a jeho odevzdáním na Katastrální úřad ve Vítkově. Působím také v Budišově nad Budišovkou a vyměřuji pionýrský tábor. Ve Vítkově se betonuje

Pedagogický sbor ve šk. roce 1955–1956

dno nového koupaliště, zde se seznamuji s nivelačním přístrojem a hlídám správné sklony dna a roviny. Na několik týdnů odcházím na výpomoc k n. p. Baraba, později Ingstav, razí se zde tunel mezi přehradou Kružberk a úpravou vody v Podhradí. Práce v podzemí je jiná než na povrchu, zde opravdu při ražení tunelu záleží na precizním výkonu geodetů. Na svém favoritu jezdím po širokém okolí, silnice jsou prázdné, z dnešního pohledu neskutečné.

Je konec mého praktického působení, spěchám do Brna na přijímací zkoušky na Průmyslovou školu stavební – obor geodzie. Dne 26. srpna 1958 večer přijíždím na hlavní nádraží a ubytovávám se v malém hotelu Tatran, někde pod Petrovem. Ráno jedu tramvají na adresu Kudelova 8. Zase je zde mnoho uchazečů, chodby jsou plné čekajících. Konečně přicházejí páni profesori a podle jmen nám určují třídy, kde budeme vykonávat písemné a ústní zkoušky. Během své minulé praxe jsem se rozhodl absolvovat nejprve střední odbornou školu a potom se definitivně rozhodnout...Odjíždím domů, čekám na telegram. Jsem přijat, nástup 2. září 1958. Na OÚGK vyřizují vše potřebné k ukončení pracovního poměru. Navštěvují a ředitele Ing. Veselého a děkuji mu, že splnil vše, co slíbil. a dnes při vzpomínce na něj říkám: „Děkuji dobrý muži!“ Spěchám ještě na Okresní vojenskou správu v Hlučíně, kde předkládám telegram o přijetí na školu a odklad ná-

stupu vojenské služby o dva roky. Kupuji si oblek, boty, rýsovací soupravu, doma se loučím a odjíždím...

Brno na mě dýchne, jak zde budu dýchat já? Jsem ve škole na recepci, mám kufr, nemám ubytování, vše již bylo obsazeno v červenci. Přichází muž, kterého mám v paměti z přijímaček, také hledá ubytování. Recepční, naslouchající našemu rozhovoru, nám podává lísteček, na kterém je napsáno: „Ubytuji dva studenty, slečny NE, Melkesová, Třída říjnové revoluce 19“. Na otázku, kde to je odpovídá, že je to nejbližší, jak to jen může být. Z hlavního vchodu za roh vpravo, potom na konec objektu a zase vpravo, pak vraty do dvora, pavlačový dům 2. podlaží přímo proti vchodu. Za chvíli jsme na místě, vítá nás příjemná starší žena, paní Melkesová. Vede nás přes malou kuchyň vlevo do jakési odkládací místnůstky a dále polozasklenými dveřmi do našeho pokoje. Je nově vymalován světle zelenou barvou, dvě povlečené postele, skříň, pod oknem stůl a dvě židle, starožitná stolní lampa s výhledem na vchod do parku Lužánky. Vyruší nás šoupání obuvi o podlahu, přichází pán domácí. Paní Melkesová jen suše, ale hlasitě říká: „Tady máš ty dvě slečny, můžeš na ně čumět klíčovou dírkou, jak se svlékají, nebo můžeš ohmatávat kalhotky a podprsenky, které po vyprání budou sušit!“ Otočil jsem se a pan Melkes zmizel velmi tiše. Bydlíme, je to paráda. Měsíčně každý platíme 70,- Kč, v zimních měsících 100,-Kč, v top-

1957

né sezoně se nosí uhlí a dřevo ze sklepa. Je krásné babí léto, z rádia někde pod námi zaznívá znělka EXPO Brusel 1958 – pochod z filmu Most přes řeku Kwai. Máme průkazky na jízdu městskou hromadnou dopravou za 30,- Kč měsíčně a jezdíme na projíždky Brnem a okolím. Navštěvujeme památky a zajímavosti, Špilberk, Petrov, ZOO, přehrada, údolí řeky Svitavy. Abych nezapomněl, mým spolubydlícím je Řek Stergios Papastergios, který do ČSR přijel jako běženeček se svým starším bratrem a mnoha dalšími běženci v roce 1948, kdy byla v Řecku občanská válka. Byli umístěni na zámku v obci Šilheřovice, kde vyrůstal. Byl o dva roky mladší než já. Za celou dobu pobytu jsme se nikdy nepohádali, bylo nám spolu dobře. Ve škole jsem se nemusel učit jako ostatní, měl jsem praxi a vše jsem si uměl představit. Jediné, co mi vadilo, bylo zdoluhavé a složité vypočítávání hodnot, které, jak jsem již poznal, v konečné fázi přecházejí v zápisníku do sčítání a odčítání.

Byly Vánoce, jedeme domů. Doma je doma, to znova opakuji. Prvního ledna má táta narozeniny. Přicházejí sousedé, gratulují k novému roku a k narozeninám. Táta byl velice hodný, pracovitý a slušný muž, mezi lidmi oblíbený. Každý vypil jednu, dvě nebo tři skleničky a šli dál... Odjíždím znovu do Brna. Ani jsem se pořádně nerozkoukal a je tu pololetí. Vysvědčení, Tak takové pěkné jsem ani nečekal. Když mě pochválil i pan Ryšavý, Tak to bylo něco.

Hubert Návrat – Chuchelná

Jedenáctiletka Hlučín

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

4 ♦ ŘÍJEN ♦ 2022

ŠUPINKA

MERMAIDING

- plavání ve stylu mořských panen
- získávání plaveckých dovedností
- plavání s plováky a stativem pomůckami
- plavání s monoploutví a křídly

ODPOLEDNÍ KROUŽKY

- nové plavecké dovednosti
- získávání již získaných dovedností
- terapeutické účinky aktiv a her
- rozvoj vztahů k vodě a sportu

PLAVÁNÍ KOJENCŮ A BATOLAT

- cvičení pro správný psychomotorický vývoj dítěte
- přítomné pro posílení imunity, podporu trávení, snižování nadměrné chůle pro vztah rodiče a dítěte

www.plavanisupinka.cz

Plavecká škola Šupinka s.r.o. / Kosteční 2075/288, 74721, Křovice
+420739035667 / +420739635575 / info@plavanisupinka.cz

Kalendář „Chuchelná 2023“

je možné si zakoupit za 80,-Kč na Obecním úřadě v Chuchelné
a v květinářství David Lazar.